

[Thestrup.]

med, har naturligvis denne indstilling til grundlag.

Det fremgår af det, jeg sagde til begrundelse for forespørgslen, at jeg ikke er uenig med den højtærede minister i at sætte det antal nye boliger, der årlig kræves, højt. Ministeren har, så vidt jeg erindrer, et sted sat det til 35 000. Jeg vil tro, at det er højt ansat, i alt fald hvis den gamle boligmasse udnyttes effektivt, men herefter er jo det store spørgsmål, hvordan vi til overkommelige priser får bygget et stort antal nye boliger — og måske dette store antal nye boliger — årlig.

Her står vi over for 3 problemer, grundpriser, byggeomkostninger og finansiering. Grundprisernes stærke stigning skaber store vanskeligheder for byggeriet, og navnlig rammer det parcelhusbyggeriet med meget stor vægt. Da parcelhuset for familien med børn samfundsmæssigt set er den bedste boligform, er det meget vigtigt, at denne stigning bremses. Der er utvivlsomt flere årsager til stigningen. Jeg skal her nævne nogle af dem. For det første er der den ligefrem eksplosionsagtigt hurtige udvikling, der er sket omkring hovedstaden. Efter de oplysninger, der foreligger for mig, har den gennemsnitlige prisstigning i Københavns amt pr. m² fra 1960 til 1961, altså på et lille års tid, været 12-14 kr., medens den i provinsbyerne har ligget omkring 1 kr. For det andet er der inflationsfrygten, og for det tredje — og det er vel noget af det vigtigste — har udbuddet af jord været for lille.

Hvad angår det første punkt, må det være af betydning, at vi får planlagt hurtigt, hvor de store veje og banelinjer skal gå, hvilke broer der skal bygges, og hvor de skal bygges, og hvor vi kan vente flyvepladser anlagt. En udbygning af nærtrafiklinjerne, ikke mindst i og omkring hovedstaden, således at man hurtigt kan komme frem og tilbage til byen selv fra pladser, der ligger et godt stykke ude, er naturligvis også meget vigtig. Endvidere må vi her i tinget søge at udvirke en spredning af de store offentlige institutioner. De er i dag i alt for høj grad placeret i København eller dens nærmeste omgen. En spredning må i alt fald i nogen måde kunne lette presset på hovedstaden. Det er i denne forbindelse, mit parti taler om en landsplan.

Først når det nogenlunde kan overskues, hvorledes trafikforbindelserne kommer til at ligge, er det muligt at få denne spredning af de offentlige institutioner og af industri- og erhvervsbyggeri, som kan bidrage til at lette det stærke pres på hovedstadsområdet. Som forholdene er i øjeblikket med det stærke pres på hovedstaden, er der lidt om det, man siger, at hver gang der bygges en bolig i hovedstadsområdet, flytter to familier hertil. Det er naturligvis en overdivelse, men tendensen er der.

Inflationsfrygten kan først og fremmest bekæmpes ved en fornuftig økonomisk politik. Jeg skal ikke komme ind på den her, det er ikke direkte det spørgsmål, vi behandler, men jeg vil gerne nævne, at der netop på boligområdet ligger større muligheder for at få den store befolkning til at foretage en opsparing, end der ligger noget andet sted. Med den velstandsstigning, vi har, og som vi må gøre alt for at bevare, er det muligt for næsten alle grupper i vor befolkning at erhverve eget hus. På dette område og til dette formål bør vi efter mit partis opfattelse sætte langt mere ind, end vi hidtil har gjort. For de mennesker, der ikke ønsker eget hus, må vi åbne mulighed for, at de kan komme til at eje den lejlighed, de bebor. Herved kommer de til at eje noget værdifast, og netop derved opnår de den sikkerhed og uafhængighed, som så mange ønsker.

Herefter kommer vi til spørgsmålet om udbud af jord. Jeg har selv været med til at indføre byggezonerne omkring byerne, og jeg kan meget vel se, at de er nødvendige, men en forudsætning er, at de smidigt kan tilpasses efter behovet. Det bliver de ikke i øjeblikket, og det må rettes. Hvis en ændring af loven er nødvendig, kan jeg tilsi mit partis medvirken hertil.

Jeg vil imidlertid vedrørende det manglende udbud af jord rejse et andet spørgsmål. Er der ikke i Københavns umiddelbare nærhed en del jord, der enten er eller let kan gøres byggemoden, men som ikke udbydes, fordi den af kommuner eller sociale boligselskaber reserveres til kommende socialt byggeri? Jeg er blevet gjort opmærksom på, at der på Amager findes meget betydelige områder, og vi ved jo alle, at der her kunne blive overordentlig god plads til byggeri. Jeg vil bede den højt-